

1945 De oprichting van een cementsteen-fabriekje in Meijel

Wilma haar tweede jeugd begon in december 1944 voor het herstellen van woningen, boerderijen, bruggetjes e.d. die in de oorlog waren kapot geschoten. De leiders van Wilma waren zeer vindingrijk en hadden veel doorzettingsvermogen. Want wat was het geval? De steenfabrieken in het land lagen verlamd en waren ten dele van de kaart geschoten. Sommige zijn zelfs als strategische noodstelling in zware gevechten ondergegaan. Geen steen te krijgen? Maar dan maken we ze zelf, besloten de mannen van Wilma en het wonder werd werkelijkheid. In de woestenij van het vernielde Meijel werd een eigen cementsteen-fabriekje gesticht, zand en grint had men in de buurt voor het opscheppen en cement kon gelukkig in Limburg en België worden aangevoerd. Het werd aanvankelijk een primitief fabriekje, waar met houten mallen en handkracht de eerste grijze stenen werden gemaakt, voorlopers van latere miljoenen. Voorwaar, in de verlatenheid van dit geschonden land werd hiermee een staaltje ondernemingsgeest gedemonstreerd, waarvan men het beste mocht verwachten. Dit initiatief en deze daadkracht bleven niet onbeloond. Wilma kreeg in toenemende mate het vertrouwen van de overheidsinstanties, die aanvankelijk wegens de chaotische toestanden nog in regie bouwopdrachten hadden te vergeven.

Onderstaande foto van het terrein van het cementsteen-fabriekje in Meijel

